

Rørende portræt af Onkel Danny

Ikke den endelige bog om Dan Turèll

■ BØGER

Peder Bundgaard: Superdan. Et portræt af Dan Turèll. (Forlaget Borgen, 291 sider, 248 kroner).

HAN KUNNE hverken svømme eller køre bil. Ville så gerne synge, men var dybest set tonedøv. En gang hed han også Jensen og selv om han blev berømt som måske den mest offentlige person i Danmark, var han et yderst genert og lukket menneske. Det er Dan Turèll, vi taler om og selv om han var Onkel Danny for alverden, lukkede han meget få mennesker inden for i sit private rum. Men en af dem som kom inden for og blev fortrolig, var tegneren Peder Bundgaard, Turèlls trofaste ven og Sancho Panza. Og han har nu leveret en yderst rørende, inderlig og illustreret mindebog om gøgleren, journalisten, poeten og krimiforfatteren, der døde alt for tidligt.

TITLEN SUPERDAN siger alt. Turèll blev Bundgaards mytiske storbroder, larger than life, men ikke uden fejl og kruk. Bogen er en slags mindernes mausolæum og endda i tilgift noget af et signalement af Turèlls digter- og ungdomsgeneration. Den vilde dreng fra Vangede, totalhippie og buddhist, storbyfreak, provokatør og et omvandrende leksikon, der kunne sætte mange akademikere skakmat, når de forsøgte at bladre i det. Egentlig uden større uddannelse var Turèll nemlig en alvidende autodidakt med

sine meningers mod og næsten altid noget gennemtænkt at have dem i.

Peder bundgaard er måske ikke den store skribent eller læser. Han er imidlertid en diskret gentleman, der aldrig saftigt snager eller bagklogt forklarer, men loyalt lægger frem af egne kilder fra nære venner og familie. Og hans litterære sorgarbejde, hans engagerede savn og ærlige tilbedelse gør bogen til et medrivende stykke erindring og menneskeligt dokument. Bundgaard garnerer sine spor efter den forgangne tid med citater og digte fra Turèlls 87 (!) værker og hundredvis af artikler. Det er udvalgte tekster, forfatteren læser lejlighedsvis og biografisk og det er da allright. At han så ikke helt fanger Turèlls særegne, visionære ud- og indfald, hans spontane wisecracks der både kunne være svirende onde og ætsende præcise, får være. Bundgaard har fat i Turèlls mange masker, hans frentiske brug af sprut, tjald og speed og beklager dybt hans halvhemmelige, neurotiske spisevægring. Bevægende er skildringen af det sidste år, hvor Turèll fik sin kræftdødsdom. Den bar han med stoisk og aristokratisk værdighed, og alene den berettiger til fulde mindebogens gennemløbende heltedyrkelse.

SUPERDAN ER ikke den endelige bog om Dan Turèll. Det giver den sig heller ikke ud for. Men det er årets endelige julegave for den svorne, men ikke ukritiske Dan Turèll-fan.

BO TAO MICHAËLIS

Dan Turèll på Vesterbros Torv. - Foto: Peder Bundgaard